

Poranna

— ILUSTROWAŃ —

— LIK INFORMACYJNY WSCHODNICH KRESÓW —

Nr. 7678

Lwów, czwartek, 29 maja 1924.

Rok XV.

Nowy kryzys gabinetowy w Niemczech.

Dlaczego ponieśliśmy klęskę na Olimpiadzie?

NIESAMOWITY PASAŻER W POCIĄGU.

Pewna dama, wsiadając do pociągu pospiesznego, wychodzącego z Berlina, zauważyła na siedzeniu jakiś pakiet. Rozwinawszy go wydała okrzyk zgrozy, gdyż w pakiecie była czaszka ludzka. Wdrożone dochodzenia wykazały, że nie ma się tu do czynienia z ofiarą jakiegoś nowego Landru, lecz tylko z preparatem anatomicznym, który jakiś zapominalski medyk pozostawił w wagonie.

Rycerskie miasto i rycerskie sporty.

PO MISTRZOSTWACH STRZELECKICH — MISTRZOSTWA SZERMIERCZE. — LWÓW UPRAWIAĆ POWINIEN PRZEDEWSZYSTKIEM SPORTY RYCERSKIE. — MIASTO BEDACE TWIERDZA KRESOWA. WCIĄŻ ZAGROŻONA PRZEZ WROGÓW, MUSI KSZTAŁCIĆ OBYWATELI W SZTUCE OBRONY OJCZYSTEGO GNIAZDA.

Lwów, 28 maja.

Przed kilku zaledwie dniami zakończone zostały we Lwowie Narodowe Zawody strzeleckie, okrywające miasto i prowincję naszą cichą

szeregu zwycięstw i triumfów, w których za kilka dalszych dni czeka Lwów nowa atrakcja — polski turniej szermierczy. Odbędzie się on pod znakiem Olimpiady paryskiej w 3 ostat-

nich dniach maja, z udziałem wszystkich polskich gniazd i znakomitości, a zakończy go Akademia, będąca rewią tego, co u nas w zakresie szermierki dotąd wypracowano.

Jeśli tutaj, a nie w kronice sportowej wspominamy o tem zdarzeniu, czynimy to po to, aby wykazać szczególną harmonję tła lwowskiego z takimi gałęziami sportu, jak strzelectwo i szermierka. Oba turnieje są tu na właściwym miejscu. I strzelectwo i szermierka — to sport bardziej, niż jakikolwiek inny — rycerski. One nie tylko — jak biegi, skoki, pływanie itp. — przygotowują materiał pod przyszłego żołnierza, lecz czynią obywatela gotowym żołnierzem. Dają mu umiejętność władania bronią, potęgują jego siłę odporną.

Z drugiej strony Lwów szczyci się tem, że jego mury są murami twierdzy. Żyje wśród nich wieczne czujny duch narodowego pogotowia. Szumia wśród nich echa niedawnego czynu orężnego, a hasło „semper fidelio“ jest pobudką do trwania z bronią u nogi.

Stąd mogą inne miasta polskie być ogniskiem i piłkarstwa i kolarstwa i zapasnictwa; we Lwowie jedynem, co zestrąja się z jego tradycją, jego rolą bieżącą i przyszłą. — jest odgłos ćwiczeń strzeleckich i dźwięk krzyżowanych kling.

Strzelectwo lwowskie jest na drodze do rozkwitu. Szermierka po wojennym letargu budzi się z żywiołową mocą do nowego życia. Pomny swych dawnych zasług wskrzesza Sekół-Macierz swój Oddział Szermierczy, gdzie praca wre i kipi, skąd promieniuje propaganda tego szlachetnego kunsztu. Lwów jest siedzibą Polskiego Związku Szermierzy i najstarszego w Polsce klubu.

W ubiegłą niedzielę odbyła się w Ognisku Oficerskiem Akademia szermiercza wychowanków korpusu kadetów, której ocenę podamy na innem miejscu. Tu zauważymy tylko — na podstawie świetnych wyników tego turnieju, — że udział armji i władz wojskowych w rozprawianiu sportu szermierczego jest godny podziwu i najgorętszego uznania. Dla laików podobne popisy są wykazaniem ad oculos, że szermierka jest sportem wytwornym, roz-

Obuwie

najtrwalsze i najmodniejsze nabyć można jedynie w Magazynie **KRACHA**, ul. Naleśkowska 15, najtaniej bo w podwórzu.

Zwracamy uwagę na ceny wystawowe.

wijającym fizycznie zwinność, orientację i szybkość decyzji, a duchowo — wysoką rycerską kulturę. Cileż wyżej stoi taka szermierka, o ile lepiej zgrana jest ona z psychiką narodu polskiego, niż boks, tak usilnie na grunt nasz przeszczepiany.

Szermierka lwowska posiada jeszcze pewną cechę, różniącą ją od sztuki tej u. p. w Niemczech. Obezwabiona jest wszelkiego zawadliwstwa, nie ma nic z burszostwa Ci, którzy uprawiają tę sztukę, czynią to dla niej samej, a nie dla karczerowania bliźnich, lub bezkarnego wywoływania zająć i awantur. A kiedy umiejętność tę w pełni opanują, daje im ona spokój, pobłażliwość i te dobroć, o której mówi Maeterlinck, że jest przywilejem ludzi silnych i świadomych swej siły.

STARAMY SIĘ O SANACJĘ KOLEJNICTWA.

Warszawa, 27. maja. (X) Ministerstwo Kolei Żelaznych wysłało do wszystkich dyrekcji do zaopiniowania projekt o wprowadzeniu współczynnika pracy na kolejach, względnie projekt o ustaleniu normy urzędowania dla poszczególnych resortów służby kolejowej. Projekt powyższy jest wzorowany na stosunkach angielskich i dąży do jak najwydatniejszego wyzyskania każdego pracownika kolejowego, jednak z uwzględnieniem czasu odpoczynku. Projekt wyklucza wszelkie obciążenie pracą ponad ustaloną normę.

POWODZIE JUŻ NIE BĘDĄ NISZCZYŁY NASZEGO KRAJU?

Warszawa, 27. maja. (X) Sejmowa komisja robót publicznych przyjęła w brzmieniu rządowym projekt ustawy, nowelizujący ustawę z 1914 r. o budowie kanałów żeglownych i regulacji rzek żeglownych i spławicznych. Komisja przyjęła rezolucję, wzywającą rząd do obmyślenia i przeprowadzenia środków, zapobiegających powtórnej katastrofie powodzi.

Ważne dla Letników!

Przyjmuję

DYWANY i FUTRA

do prz. chowania pod gwarancją przez czas letni w świeżo
na ten cel urząd onym lokalu.

Wytwórnia Wrobów Kuśnierskich

L. KUPFER, Lwów, Rynek 41. — Telefon 1608.

Przyjmuję zgłoszenia telefonicznie. 4797

Rząd będzie musiał przyjść z pomocą Kresom.

OŚWIADCZYŁ TO PREZYDENT RZECZYPOSPOLITEJ.

Nowogródek, 27. maja. (Tel. G. L.) Na bankiecie wydanym na cześć Prezydenta Rzpltej przez komitet wojewódzki — odpowiadając na przemówienia Prezydent oświadczył, że przybył na Kresy celem bezpośredniego zapoznania się z najpilniejszymi potrzebami i celem zapewnienia, że sprawa naprawy stosunków na Kresach weszła na porządek dzienny obrad rządu i nie zejdzie z porządku aż do przeprowadzenia naprawy stosunków na Kresach we wszystkich kierunkach. W przyszłym roku Prezydent przybędzie ponownie, aby zbadać w jakim stopniu zostały usunięte niedomagania. Prezydent dziękuje za szczere przedstawienie mu swych trosk ze strony ludności i pragnie wzmocnić w nich wiarę w lepszą przyszłość.

Prezydent wspomniawszy o przebiegach, jakie ziemia nowogródzka przeżyła w czasie rządów rosyjskich zaznaczył, że ziemia ta o własnych siłach nie będzie się mogła podźwignąć do poziomu innych dzielnic Rzeczypospolitej i rząd będzie musiał przyjść jej z pomocą, szczególnie w dziedzinie bezpieczeństwa, komunikacji, szkolnictwa, kultury rolnej i rozbudowy. Polska uzyskawszy tę ziemię, spełni na niej swą misję cywilizacyjną. Pan prezydent zapewnił że minister skarbu nie będzie ograniczał wydatków na tę dzielnicę. Leży to w interesie całej Rzeczypospolitej. Prezydent pragnie, aby wszyscy urzędnicy i funkcjonariusze

NIKT NIE JEST PROROKIEM W SWOJEJ OJCZYZNIE.

Paryż, 27. maja. (Tel. G. P.) Expose ministra spraw zagranicznych Zamoyckiego, wygłoszone na sejmowej komisji spraw zagranicznych przyjęte zostało bardzo życzliwie przez francuska opinię publiczną. Dzienniki lewicowe jak „Radical” i „L'Oeuvre” ogłosiły ustępy expose w artykule pt. „Polska pragnie pokoju”.

O URLOP P. BLAIKEGO.

(Telefonem od naszego koresp.)

Warszawa, 27. maja. (X) Min. Młkaszewski udzielił odpowiedzi na interpelację klubu Wyzwolenia co do zaskazanego bezprawnego urlopowania nauczyciela Blaikego we Lwowie. P. Blaike, redaktor „Sprawy Ludowej”, jest jednym z najczynniejszych i najdzielniejszych pracowników ludowych Wschodniej Małopolski. Odpowiedź ministra stwierdza, iż urlopowanie p. Blaikego nastąpiło w zupełnej zgodzie z ustawami i rozporządzeniami. Odpowiedź ta również stwierdza wysokie zdolności pedagogiczne oraz wielką pilność p. Blaikego.

państwowi wykonywali swą szczytną misję cywilizacyjną i wiernie wykonywali wskazania, jakie otrzymują od rządu centralnego. Obywatelom

zaś tej ziemi życzy, aby darzył się wzajemnie zaufaniem i żyli w harmonii, pamiętając na przysłowie: „Zgoda buduje niezgoda rujnuje”.

Dzieją się dziwy w naszym Sejmie.

WNIOSEK POPARTY PRZEZ 4 KLUBY, LICZĄCE RAZEM 190
POŚLÓW MIMOTO NIE ZYSKUJE WIĘKSZOŚCI.

(Telefonem od naszego koresp.)

Warszawa, 27. maja. (X) Sejmowa komisja budżetowa przeprowadza w dalszym ciągu dyskusję pod przewodnictwem dr. Gruski (PSL) nad projektem ustawy skarbowej na r. 1924. Przyjęto I, II, III i IV artykuł projektu ustawy ze zmianami przeprowadzonymi przez p. Zdziechowskiego (ZLN) Artykuły te ustalają wydatki administracyjne Państwa według planów finansowo-gospodarczych dla przedsiębiorstw i monopolów państwowych, oraz sposób pokrycia tych wydatków. Dłuższą dyskusję wywołały artykuły V, i VII, traktujące o sposobie wydatkowania na podstawie budżetu oraz nakładające na ministra skarbu obowiązek przeprowadzenia stosownej redukcji kredytów preliminowanych w budżecie na rok bieżący, w razie gdyby do-

chody Państwa nie osiągnęły w toku wykonywania budżetu kwot preliminowanych.

W toku tej dyskusji pojawił się wniosek posła Rosmarina (Kolo żyd.), aby przerwać posiedzenie komisji i zaprosić na najbliższe posiedzenie ministra skarbu Grabskiego.

Za wnioskiem tym oświadczyło się sześciu posłów, m. in. poseł Czetwertyński (ZLN), Żółtowski (Ch. D.) i Diamand (PPS.)

Ostatecznie jednak wniosek padł.

W dalszym ciągu obrad sprawozdawca generalny p. Zdziechowski zgodził się na usunięcie z ustawy art. VII, w którym niektórzy mówcy dopatrywali się przyznania ministrowi skarbu daleko idących pełnomocnictw

Niechlujstwa w Głównym Urzędzie probierczym.

TAK POWIEDZIAŁ MIN. KIEDRON W KOMISJI SEJMOWEJ.

(Telefonem od nasz. korespondenta).

Warszawa, 27. maja. (X) Sejmowa komisja skarbowa pod przewodnictwem posła dr. Byrki (P. S. L.), przy współudziale Min. Przemysłu i Handlu Kiedronia, dyrektora mienicy państwowej Aleksandrowicza, oraz delegatów Min. skarbu, obradowała nad wnioskiem, dotyczącym nadużyć w głównym urzędzie probierczym. Z dyskusji okazało się, że sprawa ta pozostaje w ścisłym związku z nadużyciami w mienicy państwowej, poruszonymi w swoim czasie przez prasę. W dyskusji stwierdził poseł dr. Bartel (Wyzw.), że w powyższej sprawie wniosł interpelację w kwietniu roku zeszłego, na którą otrzymał odpowiedź w styczniu b. r. Odpowiedź przyznaje, że nadużycia były i że śledztwo nie jest jeszcze ukończone. Minister Kiedron oświadczył, że w głównym urzędzie probierczym istniały pewne nieformalności, które nazywa nie-

chlujstwem.

Dwaj urzędnicy urzędu tego, o których wspomina wniosek posła Pączka, Jakowicz i Rzecki, zostali usunięci, a śledztwo sądowe przeciwko nim dalej się toczy. Co do dyrektora Aleksandrowicza, to otrzymał on ostre napomnienie. Minister prosił, by komisja ze względu na toczące się śledztwo sądowe nie wybierała specjalnej podkomisji sądowej dla zbadania tej sprawy. Wbrew jednak temu komisja podkomisję te wybrała.

W skład jej weszli posłowie: Ostlecki (PSL), Bartel (Wyzw.), Michalski (CHN), Farbstein (Kolo żyd.) Pączek (PPS), Knothe (CHD), Iliski (ZLN).

Następnie komisja obradowała nad wnioskiem o zezwolenie rolnikom na uprawę tytoniu w bieżącym roku na własne potrzeby. Wniosek ten upadł dwoma głosami. Przyjęto

Przesilenie gabinetowe w Niemczech.

NIEMIECKA PARTJA LUDOWA WYWOŁAŁA PRZESILENIE. — DYMISJA RZĄDU ZOSTAŁA PRZYJĘTA.

Berlin, 27. maja. (Tel. G. P.) Niemiecka partja ludowa uchwaliła wycofać swoich przedstawicieli z rządu, czem doprowadziła do dymisji gabinetu. Niemieccy narodowcy powzięli uchwałę, której celem jest wznowienie rokowań z mieszczan-skimi stronnictwami środka. Niemieccy narodowcy domagają się dla jednego z swych członków stanowi-

ska prezydenta w sejmie Rzeszy, a jako kandydatów na stanowisko kanclerza Rzeszy wysuwają Tirpita — ministra skarbu Lhuthera i posła centrowego Stegerwolda. Kandydatury te natrafiają na silną opozycję ze strony lewicy. W kołach parlamentarnych sądzą, że misję utworzenia gabinetu otrzyma ponownie Marks. W nowym gabinecie pozostałoby dotychczasowi ministrowie z wyjątkiem ministra spraw wewnętrznych Jarresa i ministra gospodarstwa Hamma. Socialiści zachowaliby się wobec wznowionego gabinetu Marksa neutralnie, o ile nie brałoby w nim udziału narodowcy.

Berlin, 27. maja. (Tel. G. P.) Prezydent Rzeszy przyjął dymisję gabinetu, powierzając mu tymczasowe prowadzenie agend aż do czasu utworzenia nowego gabinetu.

WYDZIAŁ SAMORZĄDOWY WE LWOWIE OTRZYMA KREDYTY NA UTRZYMANIE SZPITALNICTWA.

(Telefonem od naszego koresp.)

Warszawa, 27. maja. (X) Sejmowa komisja budżetowa przyjęła cały budżet generalnej dyrekcji zdrowia publicznego w brzmieniu ustalonym przez Sejm. Komisja przyjęła szereg rezolucji. Między innymi są rezolucje domagające się od rządu specjalnych kredytów w r. 1925 na zwalczanie gruźlicy, chorób wenerycznych i jaglicy. Inne rezolucje domagają się zapewnienia tymczasowemu wydziałowi samorządowemu we Lwowie odpowiednich dochodów na pokrycie kosztów szpitalnictwa.

WIEC... DEZERTERÓW.

Warszawa, 27. maja. (X) W Homlu odbył się wiec zbiegłych z Polski popisowców rocznika 1903. Wiece odbył się pod hasłami „Precz z tyranami Białorusi!” Obok Homla znajdują się skoncentrowane białoruskie bandy zbrojne.

POKOJÓWKI i NIANIE — ŁĄCZCIE SIĘ!

(Telefonem od naszego koresp.)

Warszawa, 27. maja. (X) Sejmowa komisja ochrony pracy zatwierdziła poprawki senatu do ustawy o społecznym pośrednictwie pracy. Komisja postanowiła ponadto w najbliższym czasie i to mimo sprzeciwu rządowego włączyć pod obrady projekt ustawy o służbie domowej opracowany przez podkomisję

OCHRONA DROBNYCH DZIERŻAWCÓW.

(Telefonem od naszego koresp.)

Warszawa, 27. maja. (X) Sejmowa komisja rolna pod przewodnictwem Kowalczyka (PSL) postanowiła przyjąć za podstawę projektu ustawy o ochronie drobnych dzierżawców, projekt przedstawiony przez klub parlamentarny P. S. L.

TRZEBA WRESZCIE UCHWALIĆ USTAWĘ O GMINIE WIEJSKIEJ.

(Telefonem od naszego koresp.)

Warszawa, 27. maja. (X) Sejmowa komisja administracyjna przeprowadza w dalszym ciągu dyskusję nad projektem ustawy o gminie wiejskiej. Dyskusja ujawniła dużą rozbieżność zdań nawet wśród przedstawicieli tych samych klubów.

Nie tylko ziemniaki, ale i świeże powietrze potrzebne jest człowiekowi do życia.

Czy wytłumaczy to kto magistratowi lwowskiemu?!

LWÓW POD ZNAKIEM UŻYTECZNOŚCI NIE PUBLICZNEJ. — WSZYSTKIE DRZEWIA, JAKO NIE PRZYNOŚĄCE POŻYTKU WYCINA SIĘ. — PARKI ZAMIENIA SIĘ W PLANTACJE TRAWY, ZIEMNIAKÓW I KAPUSTY.

Lwów, 27. maja.

Nie jest to żaden żarcik lub spóźniony Prima-Aprilis, ale plan z nieubłaganą konsekwencją przeprowadzany przez troskliwy świetny magistrat, na korzyść tego magistratu. Mieszkańców Lwowa nikt w tym wypadku o zdanie nie pyta, bo i pocóż? Potulni Lwowianie — to pobożny ludek, dobry tylko do płacenia podatków. Wszak konie magistrackie, których ilość coraz się powiększa, muszą mieć siano. drzewo się przyda na opał, no a o użyteczności ziemniaków i kapusty nikogo przekonywać nie trzeba.

Co więcej — tak dumny niegdyś — i słusznie — z piękności swych parków i plantacji Lwowianin, grubo opłaca tych, którzy to piękno zabijają, a przez opieszałość swą czy bezmyślność sam się niejako przyczynia do zatracenia jedynej piękności swego tak kochanego miasta. Ubogi w pamiętki historyczne, brzydko zabudowany, oszpecony

NADEŚLANE.

CYRKA KORNACKI

Kopernika 33. Dojazd tramwajami 1.D, 6, 7, UL i 11 (przystanek gmach żandarmerji). Od dziś wielka sensacja po raz pierwszy we Lwowie

TAJEMNICZY KUFER

Artysta Tarasse Esengi, skuty przez publiczność w kajdany, zaszyty w worek i opieczętowany, następnie zamknięty do kufra, którego wiąże się sznurami i opieczętowane, znika zeń w tajemniczy sposób, ukazując się jednocześnie w gronie Publiczności, nie naruszając kajdanek, sznurów i pieczęci. Poza tem występ całego zespołu. Orkiestra wojskowa 19 pp. Początek o godz. 8. wiecz., koniec o godz. 10.30 wiecz. Bilety wstępu wcześniej do nabyć w handlu Gabriela ul. Legionów 3. We czwartek (święto) dnia 29 bm. 2 przedstawienia o godz. 4-tej popoł. i o godz. 8-mej wieczór.

MAURZYCY LEVEL.

Otchłań.

przekład z franc. K. Rychłowskiego.

— Pokaż go! — upominała się energicznie małżonka, nie bardzo widać wierząc tym zapewnieniom. Ostatecznie p. Pirelet przyznał się, że rewolwer zostawił przez zapomnienie w domu. Wyznanie to wyprowadziło panią Pirelet z równowagi: — Jesteśmy zgubieni! — westchnęła rozpaczliwie.

Pan Ballet-Sanguin starał się uspokoić ją prostymi a logicznymi argumentami.

— Laskawa pani, ja osobiście nie przypuszczam tu żadnej pułapki. Ale gdyby tak rzeczywiście było, — to i cóżby nam pomógł jeden browning? Z pewnością mielibyśmy do czynienia z kilkunastu opryszkami i to doskonale uzbrojonymi!

Pani Pirelet nusiła argumentom tym przyznać rację.

— Zresztą, — ciągnął dalej p. Ballet-Sanguin, — bandyci nie cze-

dla względów spekulacyjnych na każdym kroku (że wspomniemy tylko Górę Jacka i staw Pełczyński). Lwów słynął jedynie z piękności położenia i malowniczości swych parków. Niedbały Lwowianin i tego jedyne swego dobra upilnować i utrzymać nie potrafi! — Widzimy, jak od trzech lat bez żadnej przeszkody, ręka wandaliska stale i systematycznie niszczy Park Kilińskiego! Padają pod ciosami siekiery nie tylko pojedyncze drzewa. Stary park można i należy umiejętnie przetrzebiać, — ale ścięte padają całe grupy, tak malowniczo i z myślą artystyczną przez śp. ogrodnika Röhringa sadzone, i to nie gdzieś w głębi, ale u samego głównego wejścia, dla większej chyba wygody ogrodnika. Nie twierdzą, że zniszczenie nie sięga i w głąb tego ogrodu. Co zrobiono np. z cudowną serpentyną, prowadzącą do Pałacu Sztuki?... — ale największe ślady spustoszeń, uderzają u wejścia. Zniknęły tam grupy drzew, tworzące malownicze oparcie dla oka; zniknęły wierzby płaczące, pochylone nad stawem; wyrabano kilkanaście starych świerków od ul. Stryjskiej, cudowną grupę, pamiętną jeszcze z czasów ruskiej inwazji, kiedy to przez gęstą koronkę zawsze świeżych drzew oglądało się błyski szrapneli i lśniące gwiazdy nieprzyjacielskich rakiet. Padły też ofiarą niezliczone ilości brzoź — łącznie ponad 300 drzew.

Słowem każda wiosna dla miłośników parku to niestychanie bolesna chwila liczenia nowych strat, głębokich jam po świeżo skarczowanych drzewach.

A teraz, Lwowianie, smućcie się lub ciescie, w miarę tego, co u Was przeważa: umiłowanie malowniczości Lwowa, czy troska o dobro magistratu. Oto w najbliższych dniach padną pod ciosami siekiery cudowne, stare drzewa na „Żelaznej Wodzie”, sosny, które się ostały wszelkim burzom i inwazji, a dziś muszą ustąpić, bo szanowny i dbały o piękno Lwowa magistrat postanowił, że wspaniałe to miejsce ma się zaorać, aby oczywiście, użyć je na sadzenie kapusty i ziemniaków. Zwykle stawaliśmy wobec dokonanych faktów (jak wycięcie drzew przy placu Halickim i Bernardyńskim), tutaj może udałoby się jeszcze zapobiec oczekującej nas bolesnej stracie. Sosny te z „Żelaznej Wody” przeszły do literatury, ich to wdzięk tajemniczy a rodzimy z serdeczną miłością i odczuciem opisuje Wł. Kozicki w dziele swem p. t. „Ziemia”.

Do p. prez. Neumana, który przydzielił sobie resort parków i plantacji, usiła prośba, aby raz zechciał łaskawie uwzględnić niejednokrotnie już na jego ręce wnoszoną prośbę o przeniesienie naczelnego ogrodnika p. Piątkowskiego, sprawcy tych wszystkich „planowych” wandalizmów, w zasłużony oddawna stan spoczynku...

Emocjonujący dramat awanturniczno-salonowy w 6 akt. Trag i pięknej awanturnicy p. t.

POD MASKĄ

W roli pięknej awanturnicy baronowej M. LANNER. KINO LEW.

kaliby tak długo, ażebyśmy się mogli naradzić i zorganizować obronę. Gdyby nas chcieli napaść, uczyniliby to natychmiast po zatrzymaniu pociągu. — Wreszcie — w dzisiejszych czasach podobne napady są wręcz wykluczone!

— Nie mówiac już o tem, — wtrącił pan Pirelet, któremu widocznie zależało na usprawiedliwieniu się, — że mój rewolwer jest sobie właściwie małym nieszkodliwym cackiem, — a nie browningiem!

— Milsz, nędzniku! — zgromiła go surowo pani Pirelet.

Westchnął, ale nie odzywał się już więcej. Przechywał jednak, że burza, chwilowo zażegnana, wybuchnie niedługo nanowo z tem większą gwałtownością. Jak się później dowiedzieliśmy, on to, właśnie był projektodawcą tej podróży, do której żonę swą usilnie namawiał. Bo pani Pirelet do sportów zimowych nie miała zbyt wielkiego nabożeństwa; ponad niekosmiczne szczyty, ponad biel śniegu i lodu przekładała uroczę krajobrazy francuskiej Rivieri i wspaniałe salony Kasyna w Monte Carlo. Kiedy jej jednak zaczął opowiadać o cudach Szwajcarii, wy-

czuć wszystkich markizów, hrabiów i książąt nawet, którzy z zapalem jeżdżą na nartach, saneczkach i łyżwach, — ostatecznie dała się namówić.

On sam również ułożył cały plan tej podróży do Engadyny, — której cuda opisywał swej żonie przez całą drogę.

— Zobaczysz, — jak raz tam przyjeździemy, nie będziesz się chciała stamtąd ruszyć. A jakie towarzysstwo!... Na torach spotkasz całą śmietankę Europy i Ameryki! Zwłaszcza obecnie — to musi być nadzwyczajne. Niema tam żadnych drobkiemców, — napewno! Jeżdżą tam tylko prawdziwi miłośnicy sportu, nie liczący się z groszem, kiedy idzie o zasmakowanie rozkoszy najczystszych szlachetnego sportu!

O tem wszystkim dowiedzieliśmy się od samej pani Pirelet, — w czasie rozmowy, jaką prowadziliśmy z nią tegoż wieczoru, później nieco w hotelu. — A powtarzam to panu, — gdyż szczegóły te potrzebne są dla objaśnienia całej tej historii.

Wreszcie pani Pirelet, kobieta energiczna, zdecydowała:

Piasko konferencji kowieńskiej.

PRYZNAJE TO NAWET LOTEWSKI MIN. SPRAW ZAGR. P. SEHJA

Warszawa, 27. maja, (X). Min. lotewski spraw zagr. Sehja oświadczył dziennikarzom, co następuje: Konferencja kowieńska miała cel dwojaki: 1) miała ustalić kontakt między państwami bałtyckimi, oraz przy pomocy wzajemnej wymiany zdań uzgodnić ocenę zjawisk politycznych, 2) miała uregulować szereg kwestii, które dotyczą Lotwy i Litwy.

Min. Sehja stwierdził, że co do oceny zjawisk politycznych wielkich różnic między państwami bałtyckimi niema. W szczególności niema ich o ile chodzi o działalność państw tych w Lidze Narodów, a zwłaszcza w sprawie współdziałania dla idei rozbrojenia. Min. Sehja oświadczył, że sprawy wileńskiej przedstawiciele litewscy nie poruszyli ani w komisji, ani na pełnych posiedzeniach, a to prawdopodobnie w tym celu, by nie utrudniać sytuacji innym delegacjom. Według zdania p. S. dało się zauważyć, że „niezależna kwestja wileńska w znacznym stopniu utrudnia politykę zagraniczną Litwy”.

Konferencja omawiała stosunek do Rosji sowieckiej, przyczem stwierdzono, że żadnych zmian w tych stosunkach niema.

Co do spraw gospodarczych, to nie udało się zawrzeć ostatecznych układów gospodarczych. Wszystkie trzy delegacje ustaliły w zasadzie, że podstawą układów gospodarczych powinna być dzisiaj współpraca gospodarcza wszystkich trzech państw, któraby szła znacznie dalej, niż zasada największego uprzywilejowania. Rozmiary tej współpracy nie zostały jeszcze rozstrzygnięte. Lotwa wypowiedzi się za unją celną. Litwa ogranicza się do ustalenia pewnych ulg celnych.

W związku z tem wyrazić należy nadzieję, że nasze Min. spraw zagran. niewątpliwie zapyta lotewskiego min. spraw zagran., co oznacza zdanie o „niezależnej kwestji wileńskiej”.

— Nie będziemy tu przecież czekać do rana. Idź na stację — dowiedz się — tam chyba kogoś znajdziesz!

Pan Pirelet śpiesznie poszedł w kierunku stacji i po chwili zniknął nam w mrokach nocy. Kiedy wrócił, odezwał się z nieśmiałym półuśmiechem:

— Jesteśmy na miejscu...

— To niemożliwe. — zaprotestował któryś z podróżnych, — musielibyśmy robić chyba po 250 kilometrów na godzinę! Od granicy do Grisons jest z górą sto kilometrów... nie trzeba być zatem geografem...

— A któż mówi, że jesteśmy w Grisons? — przerwał mu pan Pirelet. — Jesteśmy w Pont-de-Joux, — noniżej Vallorby... Poprostu wsiadliśmy do innego pociągu... a właściwie źle nas poinformowano: nie trzeba było się wcale przesiadać...

(C. d. n.)

Niechaj rząd przestanie traktować Małopolskę jako — Hinterland.

skarżą się na to rękodzielnicy nasl. — Twierdzą, że władze forytują tylko „Warszawistów”

Lwów, 27. maja.

Rękodzieło małopolskie w słabej wprowadzie mierze, ale dopuszczane było za czasów zaborczych do dostaw państwowych, obecnie nie bierze w tych dostawach żadnego czynnego udziału, z przyczyn, których lepiej nie wspominać.

Starania w tym kierunku czynione przez instytucje, opiekujące się przemysłem i rękodzielnictwem, nie mogą doczekać się rozwiązania pomysłu, przeciwnie każdy odruch z tej strony, napotyka na trudności i szykany! Trudności te dają się uchwycić w znanym hasle „wszystko dla Warszawy”. Ze polityka ta jest zębna dla konkurencyjnej twórczości, mamy już obecnie tego dowody.

Uprzywilejowani rękodzielnicy warszawscy, już dawno odzwyczaili się dokładać starań do wzorowego wykończenia poruczonych im robót, będąc pewni, że nie łatwo uda się naruszyć ich „stanu posiadania”. Zapomniano przytem naturalnie, że solidność wytwórstwa, polega właśnie na decentralizacji, a nigdy na centralizacji.

Niektóre nieliczne wytwórnie małopolskie, dopuszczone do udziału w dostawach, muszą walczyć z szykanami rozmaitych referentów, odnoszących się wprost nieprzyjaźnie do dostawców z Małopolski.

Najsmutniejszym zaś momentem w tej sprawie jest to, że władze centralne jawnie oświadczają, że nie mogą przydzielić dostaw rękodzielnictwu małopolskiemu, gdyż nie posiadając nowoczesnych ulepszeń technicznych, „nie potrafi ekonomicznie wywiązać się z wykonania dostaw”.

Prawdą jest, że rękodzieło ma-

polkie pozbawione jest jeszcze nowoczesnych urządzeń technicznych, ale czy nie byłoby właśnie zadaniem władz centralnych pójść temu rękodzielnictwu z pomocą, by mogło nabyć tych środków. Bez wątpienia ankieta w tej sprawie zwołana we Lwowie,

w której chciałyby wziąć udział wszystkie czynniki powołane do opieki nad rękodzielnictwem, usunęłyby niejasne zapatrywania w tej sprawie władz centralnych i pomogłyby do rozwiązania zagadnień nader ważnych.

Naprawa Skarbu a koleje żelazne.

KOLEJE WINNY BEZWARUNKOWO POZOSTAĆ W RĘKACH PAŃSTWA. — OBOJĘTNOŚĆ NASZEJ PUBLICZNOŚCI DLA PRZYSZYŁYCH LOSÓW KOLEJNICTWA W PRZECIWSTAWIENIU DO ZAGRANICY. — ZASADA SAMOWYSTARCZALNOŚCI KOLEI NIWECZY DONOSŁE ICH POSLANNICTWO. — WATPLIWE POZYCJE DOCHODU. SAMOWYSTARCZALNOŚĆ POSZCZEGÓLNYCH OKRĘGÓW DYREKCYJNYCH NIEDORZECZNOŚCIĄ. — CZAS NA WRÓCIĆ Z POCHYLEJ DROGI!

W związku z artykułem w Nr. 7044 naszego pisma pod powyższym tytułem ogłaszamy dziś pismo jednego ze znawców kolejnictwa. Jakkolwiek wiadomości ostatnie głoszą decyzję przekształcenia kolei w przedsiębiorstwo handlowe, to jednak nie przesądza to możliwości oddania kiedys kolei żel. w ręce prywatne, o czym wciąż kursują niedementowane pogłoski: „samowystarczalność” kolei objawia już obecnie swe skutki.

Lwów, 27. maja.

(T) Zaiste należy się podziękowanie Szan. Redakcji, że umieściła w Nr. 7044 swego poczytnego pisma artykuł w sprawie, obecnie tak bardzo aktualnej. Na wywody tego artykułu pisze się w całej pełni. Ale czy nie myli się szanowny autor, uważając sprawę przez siebie poruszona tylko jako „zagadnienie”? Czy apel jego dążący do powstrzymania rządu „na pochyłej drodze polityki kolejowej” nie jest spóźniony? — Wszak w styczniu minął rok, gdy zebrani w Warszawie byli ministrowie skarbu zalecili jako jeden z głównych środków do uzdrowienia finansów Rzpltej wydzierżawienie kolei żelaznych, a odtąd pojawiają się wciąż oficjalnie nie dementowane wiadomości o zamiarze wydzierżawienia lub przemiany kolei w przedsiębiorstwo prywatne!

Wprowadzenie słusznie w wspomnianym artykule zwalczanej zasady samowystarczalności kolei można uważać obecnie już za fakt dokonany, a niedawno przyniesły dzienniki telegraficzną wiadomość o naradzie ministerialnej w sprawie przemiany polskich kolei w przedsiębiorstwo handlowe oparte na zasadach samowystarczalności.

Dziwna jest zaiste obojętność naszego społeczeństwa na żywotną sprawę natury gospodarczo-społecznej. Zdawałoby się mogło, że nie jest ono świadome doniosłego posłannictwa kolei żel. i uważa kolejnictwo jako obchodzące tylko zajętych przy niem pracowników. Prócz sporadycznie pojawiających się pojedynczych głosów w tej sprawie, czynniki samorządowe, związki i organizacje gospodarcze przesyła nad nią do porządku, a rozpatrywać ją będą prawdopodobnie, gdy już skutki jej dadzą się we znaki.

Inaczej zagranicą. Mała Austria w pierwszych latach swego istnie-

nia jęczała formalnie pod obuchem ciężkiej sytuacji finansowej. I tam padło oko w pierwszym rzędzie na koleje żelazne, których sprzedaż lub wydzierżawienie było jednym z najważniejszych zagadnień sanacyjnych. Ale społeczeństwo uderzyło w alarm. Sprawę tę roztrząsano na konferencjach, zebraniach i wiecach nie tylko w gronie pracowników kolejowych, jako w bycie swoim bezpośrednio dotkniętych, ale w najszerszych kręgach społeczeństwa, w organizacjach gospodarczych, społecznych i różnych związkach.

Na jednym z zebrań, przedstawicieli wielkiego przemysłu odezwał się wówczas głos ostrzegawczy wybitnego znawcy kolejnictwa b. szefa sekcji Enderesa, głos, który i u nas nie powinien przebrzmieć bez echa. Wykazując szkodliwe skutki ciągłego podwyższania taryf i ograniczania wydatków na kolejach przekraczającego granice możliwości, wyowiada się E. stanowczo za pozostawieniem obecnego systemu kolei państwowych, zarządzanych przez państwo. Niewłaściwym jest zarzut, że administracji państwowej brak zmysłu i ducha kupieckiego, bo kolej odróżnia się zasadniczo od czysto kupieckiego przedsiębiorstwa. Przez przysługując jej monopol w związku z całokształtem stosunków komunikacyjnych i gospodarczych nie wolona jest kolej stosować niektóre odmienne warunki, które zawsze powodować muszą pewien biurokracyzm w zarządzie. Słabym argumentem jest twierdzenie, że zarząd prywatny wydobędzie większe zyski z przedsiębiorstwa kolejowego, niż państwowy, bo i ten może sobie stworzyć lepsze materialne warunki bytu. Przy przejściu kolei pod zarząd prywatny musiałby rząd zrzec się w znacznej części swego prawa decydowania o taryfach (Tarifhoheit) oraz swego komunikacyjno i socjalno-politycznego wpływu musiałby zająć się zaopatrzeniem nadliczbowego personelu a pozostałym pracownikom wynagrodzić utratę nabytych praw. Prywatne przedsiębiorstwo musiałoby zaś w każdym razie uciekać się do energicznych środków celem skutecznej walki z rosnącym wciąż deficytem, ze szkodą dla publiczności i z krzywdą dla personelu. — Zatrzymując obecny system należałoby raczej dążyć do osiągnięcia należytego auto-

rytetu w porozumieniu z personelem oraz do wyodrębnienia zarządu kolejowego od reszty administracji państwowej, trzymać go zdala od wszelkiej polityki i poddać — o ile możliwości — niezawisłej radzie nadzorczej.

Głos ten i inne mu podobne oraz rezolucje i uchwały nie przebrzmiały bez echa. Rząd się ocknął a koleje austriackie pozostały i pozostaną nadal w kłękach państwa.

Ta wiązanka myśli niech będzie przyczynkiem do słusznych wywodów przeciw oddaniu kolei w ręce prywatne, wyrażonych już w artykule na wstępie powołanym.

A stosowana już obecnie a przez nikogo nie zwalczana „samowystarczalność” kolei, czyż nie jest ona zapoznawaniem doniosłego zadania kolei żelaznych, jako czynnika gospodarczego, społecznego, kulturalnego i strategicznego? Czyż nie jest negacją posłannictwa kolei żelaznych powzięta na dniu 4 kwietnia b. r. na jednej z komisji sejmowych uchwała, która orzeka, że celem zapewnienia samowystarczalności kolejom państwowym wprowadza się opłaty od przesyłek pocztowych przesyłanych koleją, które dotychczas były bezpłatne?! A więc poczta będzie płacić kolei a kolej wykaże większe dochody kosztem poczty, zaś skarb Państwa, obejmujący obydwie działy poniesie w rezultacie wydatki wzmożone wskutek nowej manipulacji, o brachunków i t. d. — Podobnie „kredytuje” kolej wszelkie opłaty zarządowi wojskowemu, policji państwowej i t. d. Istnieją na to osobne przepisy i druki, szereg pracowników oblicza, sprawdza, wygotowuje i reguluje rachunki a w rezultacie Skarb wojskowy względnie Ministerstwo Spraw Wewnętrznych wykazuje wydatek. Skarb kolejowy uzyskuje jeszcze jedną pozycję „dochodu” dla osiągnięcia swej samowystarczalności, a koszta tej manipulacji ponosi ogólny Skarb Państwa.

Czy nie stoi to w rażącej sprzeczności z dążeniem do uproszczenia administracji i uzyskania oszczędności w tej dziedzinie? Także i tym podobne kwiatki daje i da nam jeszcze zasada samowystarczalności kolei żelaznych

O ujemnym wpływie tej zasady na polu ogólnogospodarczym wspomniał już szanowny autor poprzedniego artykułu. Jeszcze bardziej nedorzeczną jest samowystarczalność poszczególnych okręgów dyrekcyjnych, które wszak tworzą tylko jednostki administracyjne, obejmujące pewne terytorjalnie odgraniczone części sieci kolejowej bez względu na rentowność. Położenie przesałów dyrekcyj kolejowych, których okręgi obejmują przypadkiem linie mniej rentowne, nie jest zazdrości godnym. Dla ratowania sytuacji posuwa się oszczędności do ostatecznych granic, ogranicza się konieczne wydatki, przestrzega się większej powściągliwości w załatwianiu reklamacji i zaspakajaniu pretensji prywatnych, wszystko naturalnie z uszczerbkiem dla publiczności i wielkiej rzęszki własnych pracowników Drogi, którą kroczy nasza polityka kolejowa jest wistocie zbyt pochyla. Najwyższy czas nawrócić!

Czy Chińczycy będą u nas grasowali bezkarnie?!

Lwów, 27. maja.

(B) Już kilkakrotnie zwracaliśmy uwagę władz na „kopców” chińskich, którzy zalali wprost Lwów. Z bezczelną natrętnością wyrastają wszędzie, gdzie ich nie posiano; wszędzie weszła, wszędzie śledzą.

A że sprawy tej nie należy lekceważyć świadczy następujący fakt: z Do Ziemińskiego Banku Kredytowego wzięli taki wciński złotak i oilarowuje swój towar. I oto ku niesłychanemu zdziwieniu zdumiony urzędnik poznaje w nim człowieka, który bawił we Lwowie tuż przed wybuchem wojny światowej i okazywał wtedy niezwykłą ruchliwość.

Kto wie zatem, co sprowadziło do nas tych Chińczyków i władze bezpieczeństwa powinny wreszcie zająć się tymi panami, w których mogą się kryć... emisariusze bolszewicy!.

NADESLANE.

Znaczna zniżka cen

Instrumentów chirurgicznych, Mebli operacyjnych, Mikroskopów, Artykułów gumowych tylko

STANISŁAW BARAN

Magazyn Medyczny — dostawca Szpitali itp. 4786

LWÓW, AKADEMICKA L 26

Ugi w spłatach.

Czytajcie „Szczerka”.

**Nadszedł transport
= Bucików =
męskich i damskich**

**słynnej fabryki
F. L. POPPER**

**do firmy
Gabryel Stark
Lwów, pl. Mariacki 11.**

**Posiedzenie dyrekcyjnej
Rady kolejowej.**

Wczoraj odbyło się w Prezydium Dyrekcji kolejowej we Lwowie posiedzenie Dyrekcyjnej Rady kolejowej. Przybyło 19 członków Rady, zarówno mianowanych, jak i przedstawicieli odnośnych ciał politycznych i gospodarczych. Posiedzenie rozpoczęło się powitaniem członków przez przewodniczącego Dyrekcyjnej Rady kolej. prezesa Dyrekcji lwowskiej inż. Barwicza, poczem wysłuchano prawozdania z załatwionych wniosków i uchwał poprzednich posiedzeń i zasiągniętych w tym kierunku informacji w Minist. kolei żelaznych.

Referencje poszczególnych działów służby, zdali sprawę ze swojego zakresu działania, poczem rozwinęła się żywa dyskusja, w której zabierali głos wybitni pp. Arnold Kolischer, inż. Rybicki, Thom, Sudhoff, Herz i inni.

Zgłoszone wnioski odnoszą się zarówno do spraw ruchu kolejowego i trakcji, jak i do spraw przewozowo-taryfowych oraz obrotu handlowego.

STAGNACJA W PRZEMYSŁ METALOWYM.

Telefonem od naszego koresp.)
Warszawa, 27 maja. (X) Położenie w naszym przemyśle metalowym jest niezwykle ciężkie. Zdolność konkurencyjna w stosunku do zagranicy całkowicie zanikła. Kupcy, którzy zakupowali olbrzymie ilości towarów, obecnie z powodu braku gotówki, towary dawniej zakupione gwałtownie wysprzedają.

**Czy Kołomyja leży
w Małopolsce?**

Lwów, 27. maja.
W ostatnim numerze „Języka Polskiego“ prof. Nitsch omawia częste dziś błędy, popełniane przy nazywaniu części Polski. Bo rzeczywiście jest ogromnym nonsensem, gdy ktoś, mieszkający w Pińczowie, powie, iż przeniósł się tu z Małopolski, bo dawniej mieszkał w Kołomyi. Każdy, mający jakieś pojęcie o geografii historycznej, wie, że trudno o lepszą Małopolskę, niż w Pińczowie, czy Jędrzejowie, a natomiast Kołomyja wcale do Małopolski nie należy. Chciano zatrzeć ślady zaborów i dokonano tego sztucznie, tworząc w miejsce Galicji Małopolskę, podobnie nawet Kongresówkę chciano nazwać Mazowszem, a wiemy znów, że jeszcze i Piotrków leży na terytorjum Wielkopolski.

Otóż nauka stała taka, że nie trzeba tworzyć dziwolągów i mieszać nazw uzasadnionych rozwojem historycznym z jakimiś sztucznymi etykietami, nalepianymi z pobudek politycznego patriotyzmu. Mamy już podział na województwa, to należy się go trzymać, a tylko tam, gdzie to jest rzeczywiście możliwe, łączyć nazwę historyczną z województwem, np. województwo tarasowe jest prawie w całości podolskiem.

Czytajcie „Kuriera Sportowego“.

Wiadomości z Jarosławia.

ZJAZD NAUCZYCIELSTWA OKRĘGU JAROSŁAWSKIEGO - KRAKOWSKA OPERETKA TEATRU „NOWOŚCI“ POD DYR. PILARSKIEGO W JAROSŁAWIU.

(Od naszego korespondenta.)

Jarosław, 25 maja.

(S) W sali „Sokoła“ odbyła się pod przewodnictwem inspektora szkolnego p. Wawszczaka konferencja nauczycielstwa okręgu jarosławskiego, na której było obecnych około 250 nauczycieli i nauczycielek. Na konferencji omawiano najaktualniejsze sprawy w zakresie szkolnictwa i wychowania wchozące, z zastosowaniem doby obecnej. Przewodniczący konferencji insp. szkolny p. Wawszczak referował sprawę programów naukowych, zastosowanych do obecnego szkolnictwa, ogród szkolny a szkolnictwo, w którym to referacie prelegent największy nacisk kładł na uświadomienie dziecka o pielęgnowaniu cudzej własności, sadzie itp. w ogólności o wszczepieniu najsłabszych zasad przyszłych rolników w naszym młodem Państwie. Nader aktualnym i rzeczowym był referat „dom i szkoła po wojnie“, w którym mowca w barwnych zarysach przedstawił zgubne skutki wojny i demoralizację młodzieży z

liniom szalejącą drożyzną, kwitnącym paskiem, spowodowanym, że i młodzież w celach zarobkowych i dla poparcia swych rodziców miała się sprzedaż papierosów itp. Uświadamianie młodzieży i wszczepianie u niej zdrowych zasad, jako przyszłych wzorowych obywateli - Polaków — oto główne obecne zadanie nauczyciela.

Konferencja zakończyła się wyborem 2 delegatów i tyleż zastępców do Rady szkolnej powiatowej. Wybrani zostali: p. Maria Kopystyńska, dyrektorka szkoły wydziałowej i p. Bolesław Jaroszewski, kier. szkoły z Cieplic, jako zastępcy: p. Maria Czyżewiczówna oraz Władysław Balzer z Pełkii.

Operetka krakowska teatru „Nowości“ pod dyr. p. Pilarzkiego odegrała u nas w sali „Sokoła“ w dniach 20, 21 i 22 bm. „Frasquita“, „Katja Tancerka“ i „Madame Pompadour“. Znakomita gra artystów — piękne stylowe kostiumy — spotkały się z pełnym uznaniem licznie zebranej publiczności, wyrażonem przez burzę oklasków.

Tajemnica „djabelskich promieni“.

ZAPOZNANY GENIUSZ SPRZEDAJE SWĘ WYNAZDKI OBCYM. —
NAJWIĘKSZA WSPÓLCZESNA SENZACJA W DZIEDZINIE NAUKI. —
PROMIENIE ZDOLNE SIĄĆ MORD LUB UŁATWIĆ ŻYCIE.

Londyn, w maju.

(f) W angielskiej Izbie gmin wnieziono interpelację w sprawie doniosłego wynalazku Grindell Matthews, domagającą się zakupna tego wynalazku przez państwo, gdyż w przeciwnym razie grozi nabycie patentu przez specjalnie utworzone konsorcjum francuskie.

Chodzi tu o tzw.

„djabelskie promienie“,

które mają w przyszłości odegrać rolę jednej siły, regulującej życie na ziemi, zdolnej zarówno

do masowego niszczenia przeciwnika

podczas wojny, jak do kierowania z oddali statkami wodnymi i powietrznymi, do przesyłania dźwięków, do poruszania maszyn itp.

Matthews, 46-letni profesor z Bristolu, członek ang. Akademii nauk, już w czasie wojny

ofiarował Anglii kilka cennych wynalazków,

nie znalazłszy jednak uznania, zwrócił się do rządu francuskiego, który chętnie nabył jego ulepszone aparaty radiotelefoniczne.

I teraz Matthews przybył do Paryża w sprawie pertraktacji o sprzedaż swego sensacyjnego wynalazku. Oblegającym go reporterom oświadczył, że „djabelskie promienie“ składają się z dwu gatunków, a to:

widzialne promienie fioletowe,

maiace własność niszczenia żywych komórek, mogące więc znaleźć skuteczne zastosowanie np. przy leczeniu raka. O wiele ważniejsze są jednak

promienie niewidzialne,

nie wywiązujące zjawisk cieplnych, a zdolne do opanowania atmosfery i elektryczności w sposób, nad którym uczeni napróżno dotąd się biedzili.

Matthews oświadczył, że

jest zdeklarowanym pacyfistą,

nie myśli więc o stosowaniu swego wynalazku do celów wojennych. — Wspólnie z francuskim fizykiem Royerem zabrał się do doświadczeń nad zastosowaniem swych promieni w przemyśle farbiarskim, w którym wynalazek ten ma sprowadzić formalny przewrót.

Royer wyraża się z entuzjazmem o tajemniczych promieniach, twierdząc, że wkrótce skonstruuje aparat, zapomocą, którego przy zastosowaniu promieni Matthews'a będzie można pewnego dnia tysiące samochodów, rojących się po bulwarach paryskich, zatrzymać przez proste naciśnięcie drzwiami owego aparatu.

W ostatniej chwili Matthews zdecydował się przyjąć ofertę wybitnego kapitalisty angielskiego Vintona, który ma skapitalizować jego wynalazek.

**Napad rabunkowy
pod Łańcutem.**

UZBROJENI BANDYCI ZRABOWALI 6 MILJARDÓW I ZRANIŁI JEDNEGO DOMOWNIKA.

Łańcut 27. maja.

(h) Ubiegłej nocy trzech nieznanymi na razie bandytów uzbrojonych w broń palną, napadło na dom Holendra Halera w Huszowie pow. Łańcut, gdzie pod groźbą wymordowania wszystkich domowników zrabowali 6 i pół miljarde marek, a jednego z domowników, stawiającego opór, ciężko zranili, poczem zbiegli.

Zawiadomiona rano policja zarządziła energiczny pościg za bandytami.

Nowiny z Przemysła.

(Od naszego korespondenta).

Przemysł, w maju.

Stanisław Przybyszewski w Przemysłu. W piątek, 30 bm, wygłosi Stanisław Przybyszewski w sali „Domy Robotniczego“ odczyt p. t.: „Czarna magia i czarownice“.

Komisja cennikowa. Mimo, że na posiedzeniu Komisji cennikowej przedstawiciele konsumentów zwracali uwagę władz na nadużycia cennikowe piekarzy, rzeźników i fryzjerów, to w sprawie tej odnośnie czynności a przedewszystkiem starostwo nic nie uczyniło.

W innych miastach bada się cenniki i kontroluje kupców oraz piekarzy, fryzjerów etc. — U nas zaś Przemysłu — jak kto chce!

Z teatru. W piątek 23, sobotę, 24 i niedzielę 25 b. m. odegrali artyści krakowskiej operetki przy wysprzedanej sali operetkę „Frasquita“, „Katja tancerka“ i „Madame Pompadour“.

**Człowiek, który chce
bombardować księżyc.**

N. Jork, w maju.

(f) Amerykański uczonec dr. Goddard, który swego czasu powziął plan wystąpienia olbrzymiej rakiety na księżyc, zabrał się obecnie do prób celem ostatecznego skonstruowania swego wynalazku.

Zanim zacznie bombardować księżyc z odległości 400 tys. kilometrów, zbudował raketę, mogącą się wzniesić na wysokość 20 km, i w sierpniu chce dokonać próby z tym wynalazkiem. Raketa zawiera szereg materiałów wybuchowych, które w czasie biegu pocisku będą kolejno eksplodowały, niwecząc opór powietrza. Dr. Goddard zapewnia, że o ile uda mu się ta próba, wówczas jest pewien, iż pocisk jego dotrze i na księżyc, oczywiście po odpowiednim udoskonaleniu.

Z TEATRU.

TEATR WIELKI.

Sroda, 28. b. m. (o 6.30): „Mazepa“, przedstawienie dla młodzieży (występ Żelazowskiego).

TEATR MAŁY.

Sroda, 28 maja: o 7.30 „Beben“.

TEATR NOWOŚCI.

Sroda, 28. b. m.: „Madi“.

Giełda lwowska.

Lwów, 27. maja.

Sytuacja na targu papierów dywidendowych pogorszyła się znowu. Dzisiejsza przedgiełda przyniosła dalszą niższą akcję przy słabym zainteresowaniu. Obroty skromne, przyczem przeważna część papierów wogóle bez transakcji. Niewielka ilość kupujących nabywała akcje po coraz tańszych kursach.

„Ustrojem swych uniwersytetów Polska należy do bloku germańskiego!..”

ZARZUT TEN PODNOSI WYBITNY UCZONY PROF. Z. WEYBERG. — A MOŻEBY TAK MINISTERSTWO OŚWIATY ZAINTERESOWAŁO SIĘ TA SPRAWA

Lwów, 27. maja.

Od profesora Uniwersytetu Jana Kazimierza we Lwowie Zygmunta Weyberga otrzymujemy odpis jego listu otwartego, wysłanego do Warszawskiego Towarzystwa Naukowego wraz z uwagami, które niewątpliwie zainteresują także szerokie koła Czytelników.

LIST OTWARTY DO WARSZAWSKIEGO TOWARZYSTWA NAUKOWEGO.

Czcigodni Koledzy! Zażądaliście odemnie, abym „na skutek prośby prof. Mario Mendez Bejárano z Madrytu” nadesłał do Waszego biura **autobiografię i autobioblografię**, gdyż materiały te „są potrzebne profesorowi Bejárano do umieszczenia w **dziennikach hiszpańskich artykułów o rozwoju nauki polskiej**, co może mieć wielkie znaczenie dla propagandy zagranicznej.

Profesor M. M. Bejárano, propagując wiadomości o nauce polskiej, musi rozpocząć od propagowania wiadomości, że **uniwersytety nasze mają między innymi, fakultety filozoficzne**. Ponieważ jednak rodacy profesora M. M. Bejárano i czytelnicy jego artykułów w uniwersytetach swej ojczyzny widzą „**facultad de filosofia y letras**” poświęcony przedmiotem humanistycznym i „**facultad de ciencias**”, którego członkowie uprawiają nauki matematyczne i przyrodnicze, więc profesor M. M. Bejárano będzie musiał propagować wiadomość drugą, że mianowicie nie znaczy to, iżby polskie uniwersytety, nie mając „**facultad de ciencias**” nie uprawiały wcale matematyki i nauk przyrodniczych, jak wszystkie narody ucywilizowane, a tylko że „**ciencias**” oraz „**filosofia y letras**” nie są w Polsce na dwu osobnych **fakultetach**, jak to się dzieje w całym świecie romańskim i anglosaskim na obu półkulach, a tylko są one w Polsce zmieszane razem w jednym **fakultecie**, tak samo, jak w uniwersytetach niemieckich i austriackich, na fakultecie, który nosi tę samą nazwę, co w **uniwersytetach germańskich**, mianowicie nazwę **fakultetu filozoficznego**. Innymi słowy prof. M. M. Bejárano będzie musiał rozpocząć serię swych artykułów o **nauce polskiej** propagowaniem wiadomości, że **ustrojem swych uniwersytetów, ustosunkowaniem w nich przedmiotów i fakultetów, Polska należy do bloku germańskiego**.

Ponieważ nie chcę przyczyniać się do tej propagandy, więc nie przysyłam danych o swej osobie i swej działalności”.

Od kilku lat dowodzę **szkodliwości zmieszania przedmiotów w uniwersytetach polskich**. Kompromituje nas ono, ściągając **zarzut germanofilstwa** i pociągając liczne niedogodności, utrudnienia i szkody dla młodzieży, profesorów i nauki. Słowa jednak moje pozostają dotychczas bez skutku, nawet bez echa. Tylko nieliczni moi prywatni oponenti jedni mają mi za złe, że poglądy moje na rzecz omawianą w niniejszym oświadczeniu „**Kurier Lwowski**” i „**Gazeta**

Poranna”, a inni, że czytali je w „**Słowie Polskiem**” i w „**Gazecie Warszawskiej**”. A ja ogłaszałem je tam, gdzie znajomi moi wydrukować je chcieli; bo i oni nawet często wymawiają się brakiem miejsca. — Nieznajomi zaś bez wymawiania się po prostu **nie drukują tego, co im posyłam w sprawie uniwersytetów**; czasami tylko odpisują, że zajęci polityką, nie mają czasu ani miejsca na sprawy uniwersytetów.

Mojem zdaniem sady ludzkie są albo prawdziwe albo fałszywe bez względu na wyznaczenie polityczne tej gazety, która je ogłasza; więc posyłam moje artykuły tym, którzy chcą

je drukować, bo nie chodzę na niczyjej smyczy partyjnej. Ponieważ jednak chciałbym szanować moich oponentów więc nie chcę stwarzać im podłoża do robienia mi zarzutów w sposób wyżej podany, odbiera mi on bowiem możliwość ich szanowania. List zatem niniejszy rozsyłam wszystkim większym gazetom. Sądzę, że ogłosi go każde pismo, które przekłada sprawy ducha po nad tumanienie ogółu **kłótniami polityków**, wyrywających sobie władzę nawzajem.

Zygmunt Weyberg
profesor Uniwersytetu Jana Kazimierza we Lwowie.

CO MÓWI NEMO:

Początek Olimpiady.

Kto żywy wczoraj kupował gazetę,
Przed każdym kioskiem miałeś ludzi kupę.
W pierwszym spotkaniu z Węgrem Terentete
Na Olimpiadzie dostaliśmy w... skóre.

Jakto? ni jedna bramka? gdzież był Kuchar?
Gdzieżto się podział Batscha temperament?
Profesor Wacek z żalu schudł na suchar,
W kółkach piłkarzy Lwowa płacz i lament.

Jedni składają klęskę na karb braków,
Jakie w treningu mają Polscy gracze,
Drudzy wotają, że winien tu Kraków
I z krakowskiego podwórka partacze!

Dlaczego Węgrzy górują nad nami?
Odpowiedź łatwa i poob te krzyki
Oto za mało zjadamy sałami,
A więc w krwi mamy za mało papryki.

Kongres pracowników pocztowych we Lwowie.

NA KONGRES TEN PRZYBĘDĄ DELEGACI Z CAŁEJ RZECZYPOSPOLITEJ.

Dnia 8 czerwca b. r. odbędzie się we Lwowie kongres pocztowy, na którym Lwów po raz pierwszy zetknie się z pracownikami pocztowymi całej Rzeczypospolitej. Frate przygotowawcze rozwijają się w całej pełni. W związku z tem Komitet Organizacyjny rozesłał pracownikom poczt wim we Lwowie odezwę, w której zwraca uwagę na znaczenie kongresu.

Chwila to — są słowa odezwy — niezwykle poważna i bardzo dla nas droga. Kierując się prastarem Ojców naszych wskazaniem „**Gość w dom Bóg w dom**”, otwórzmy delegatom serca nasze na ścieżaj, dając im w dani to, co posiadamy najdroższego — dusz naszych zbratanie i ukochania dłoń bratnią!.. O wórnmy na ścieżaj wrota domowyh ognisk nasz ch i na wiele którego z nas stać, nechaj zgłosi wolną kwatę g, w którejby delegaci, po uciążliwych trudach dalekiej podróży, po nużającej i wyczerpującej pracy obrad kongresu, pod dachem domu Waszego swobodnie wypocząć m gli.

Dopomóżmy komitetowi organizacyjnemu w tym kierunku i do dni 3 ch zgłośmy ilość pomieszczeń

dla delegatów, których jesteśmy skłonni przyjąć na 4-dniowy pobyt u siebie.

Zgłoszenia o biera przewodniczący komisji kwaterekowe Gindziński (Lwów 1. Oddział listowy).

Za Komitet Organizacyjny VI Kongresu p. czotowego: Stanisław Gindziński, Konrad Laik, Marian Przyborowski, Roman Harasimowicz.

ZJAZD DZIENNIKARZY W WARSZAWIE.

Warszawa, 26. maja. (Tel. G. P.) Na zaproszenie Syndykatu dziennikarzy warszawskich odbędzie się w czwartek w sejmowym lokalu klubu sprawozdawców parlamentarnych o g. 12 w południe zjazd delegatów syndykatów dziennikarskich w Polsce. Obrady są poświęcone rozpatrzeniu projektu statutu Związku syndykatów dziennikarskich w Polsce.

NAPADY NA KRESY ORGANIZOWAŁY SOWJETY.

Warszawa, 26. maja. (Tel. G. P.) „Rzeczpospolita” donosi z Wilna, iż ostatnie napady na granicy litewsko-polskiej organizowane były przez władze sowieckie w Minsku Litewskim. Przywódcą był Michajło Sława pozostający w ścisłym kontakcie z władzami sowieckimi w Minsku.

Subskrypcje na dom techników.

P. Dr. Rucker jun. we Lwowie przyłączając się do akcji G. P. zakupił 1 udział II. D. T. i zaprasza ze swej strony p. Orzechowskiego, dyr. Powsz. Zakł. Budowl. „Pezet” S. A. ul. Akademicka 33 i p. Glasera, właśc. dóbr w Kamionce Strum. do zakupu udziałów i jednania ze swej strony udziałowców.

P. Blicharski, sekr. Elektrowni na zaproszenie p. Zarugiewiczza, dyr. Banku Dyskont. we Lwowie, Legionów 3, zakupił 1 udział II. D. T.

P. Dr. Inż. Fryze, właściciel F-my Polak. Zw. Przeds. Elektr. we Lwowie, Gródecka 22, przyłączając się do akcji G. P. zakupił 2 udziały II. D. T. i na swoje nazwisko, drugą intencją Firmy.

P. Dyr. Wład. Leonhard, przyłączając się do akcji G. P. zakupił 1 udział II. D. T.

P. Alfred Ustrzym, właściciel dóbr we Lwowie, na zaproszenie p. Stefana Śliwińskiego, dziennikarza we Lwowie zakupił 1 udział II. D. T. i zaprasza ze swej strony p. Włodzimierza Wyszo-mirskiego, prokurenta F-my Składnic-maszyn S. A. we Lwowie i p. Jana Schmara, ul. Halicka 19 do zakupu udziałów i jednania ze swej strony udziałowców.

P. Wład. Skalski, ul. Jabłonowskich 40, na zaproszenie p. Stefana Śliwińskiego, dziennikarza we Lwowie, zakupił 1 udział II. D. T. i zaprasza ze swej strony p. Henryka Rudnika, przemysłowca, ul. Gródecka 37 i p. Stanisława Markheima, Sykstuska 37 do zakupu udziałów i jednania ze swej strony udziałowców.

P. Bronisław Skalski, ul. Jabłonowskich 40, na zaproszenie p. Stefana Śliwińskiego, dziennikarza we Lwowie, zakupił ze swej strony 1 udział II. D. T. i zaprasza ze swej strony p. Dr. Zygm. Grzeszczyńskiego, ul. Fredry 7. i p. redaktora Wład. Laudyna, ul. Zielona 12, p. Dr. Tadeusza Nittmana u. Tamrowskiego 15 i p. Prof. Kaz. Koszyk, Nowicza, art. mal. we Lwowie do zakupu udziałów i jednania ze swej strony udziałowców.

P. Bohdan Bohosiewicz, właśc. perfumerji, Hetmańska 6, na zaproszenie p. Krzysztołowicza, Dyr. Banku Dyskontowego we Lwowie, zakupił 1 udział II. D. T. i zaprasza ze swej strony p. Augusta Niżnikiewicza, kupca ul. Hetmańska 6, p. Jakóba Schreibera, kupca ul. Hetmańska 6 i p. Piotra Mikolascha, właściciela apteki i portumnerji w Pasażu Mikolascha, do zakupu udziałów i jednania ze swej strony udziałowców.

P. Karol Kuchar, prok. B. Prz. we Lwowie, przyłączając się do akcji Gaz. Por. zakupił 1 udział II. D. T. i zaprosił p. Dr. Kazimierza Platowskiego, wicedyr. B. Prz. we Lwowie i p. Dr. Teofila Szubę, prok. B. Prz. we Lwowie do zakupu udziałów i jednania udziałowców.

P. Dr. Kazimierz Platowski na zaproszenie p. K. Kuchara zakupił 1 udział II. D. T.

P. Dr. Teofil Szuba, prok. B. Prz. zakupił również 1 udział II. D. T.

P. Maksymilian Burker, właściciel kawiarni „Imperial” ul. Legionów 5, zakupił 1 udział II. D. T. i zaprosił p. Tomasza Zielińskiego, właściciela kaw. „Szkołkiej” i p. Filipa Hardtmanna, wł. kaw. „Roma”, prezesa Sekcji kawiarzy, do zakupu udziałów i jednania udziałowców.

P. Henryk Balko, dyr. Spółdz. „Bewes”, na zapr. p. Dyr. Jeżowskiego zakupił 1 udział II. D. T.

P. Insp. Dr. Torwiński na zaproszenie p. Dyr. Klappa zakupił 1 udział II. D. T. i zaprasza p. kom. Pol. Okr. VIII, Walerogo Wiczyńskiego, jego zast. podinsp. P. P. Adama Nowodworskiego i p. kier. ekspoz. śledcz. Lwów, nadkom. Adolfa Kozakiewicza do zakupu udziałów i jednania ze swej strony udziałowców.

Zaznaczamy, że cena 1 udziału wynosi 50 zł., płatnych w miesięcznych ratach po 5 złotych.

Zgłoszenia przyjmuje i publikuje nazwiska ofiarodawców Redakcja „Gazety Porannej”.

Sowiety prowokują nas ciągle nowymi notami.

Chcą znaleźć pretekst do niewykonywania traktatu ryskiego.

Warszawa, 27. maja. (X) Urzędowa „Rosta“ donosi, iż w dniu 23. maja rząd sowiecki doręczył naszemu posłowi w Moskwie p. Darowskiemu nową notę w sprawie rzekomego niewykonywania przez Polskę postanowień traktatu ryskiego odnośnie do białoruskich i ukraińskich mniejszości narodowych. Nota sowiecka protestuje przeciwko zarzutom, uczynionym przez Rząd polski, jakoby poprzednia nota sowiecka oznaczała mieszanie się rządu sowieckiego w sprawy we-

wnętrzne polskie. Nota obecna usiłuje dowiedzieć, iż nota poprzednia opierała się tylko na zasadzie artykułu VII traktatu ryskiego. Nota obecnie wręczona oświadcza wręcz z niesłychanym cynizmem, właściwym tylko bolszewikom, iż odpowiedź Rządu polskiego na poprzednią notę sowiecką uważać należy jako oświadczenie Rządu polskiego, iż nie wszystkie postanowienia traktatu ryskiego będą przez Rząd polski wypełniane.

Urząd, który nie spełnia swego zadania.

Najwyższy czas, aby został zreformowany.

(Telefonem od naszego korespondenta.)

Warszawa, 27. maja. (X) Dowiadujemy się, iż władze rządowe przeprowadzają obecnie dokładne badania działalności głównego urzędu żywnościowego. Jak wiadomo, główny urząd żywnościowy pozostaje w pewnym stosunku z wydziałem aprowizacyjnym Min. spr. wewn. Celem działalności główne-

go urzędu żywnościowego, otrzymującego wskutek tego pewne przywileje, ma być ułatwienie Rządowi walki z lichwą. Jak dotąd, działalność głównego urzędu żywnościowego przejawiała się bądź to bardzo nisko, bądź też wogóle jej znaczenie nie było.

Termin wymiany banknotów markowych.

(Telefonem od naszego korespondenta.)

Warszawa, 26. maja.

(X) Wymiana banknotów markowych na złote rozpocznie się 1. czerwca.

OGŁOSZENIA.

Nauka i wychowanie

PRZYJMUJE nadal na kurs kroju i szycia „Jolanda“, Staszica 8 II. p. łączna Chorażczyzny. 4825-9

Mieszkania, lokale, sklepy

NA BIURO LUB KANCELARJĘ adwokacką wolny lokal o 5 pokojach frontowych (I. piętro) w ruchliwym punkcie natychmiast do odstąpienia. Poważne oferty składać w biurze „Reklamy Prasowej“, Lwów, Chorażczyzna pod „W. S.“ 4857-3

BRZUCHOWICE 2 pokoje na sezon letni do wynajęcia. Wiadomość Scitz, Nabelaka 9. 4885-3

Małżeństwa

PANNA inteligentna, lat 30, sołdna, mająca mieszkanie, urządzenie, pozna w celu matrym. mężczyznę intelig. na stałej posadzie. Poważne zgłoszenia do Administr. „Gazety Por.“ pod „Wzajemna korzyść“. 4851

Posady i prace

SPÓŁKA AKCYJNA poszukuje dla Lwowa buchaltera - bilansisty z kilkuletnią praktyką w dziale naftowym, obznajomionego dokładnie z korespondencją polsko-niemiecką. Oferty z podaniem referencji, curriculum vitae i wysokości żądanej płacy pod szyfrą: „Rynek“ do Administracji. 4875

UCZEŃ 3 kl. gimn. poszukuje praktyki w handlu korzennym, galanteryjnym, farbowym lub w perfumeryj. Zgłoszenia do „Gazety Porannej“ „Praktykant“. 4878-2

POSZUKUJEMY dobrze wprowadzonych agentów miejscowych w większych miastach Województwa: lwowskiego, stanisławowskiego, tarnopolskiego i łuckiego do sprzedaży artykułów technicznych, farb i lakierów, przyborów piśmiennych i węgla za prowizją. Zgłoszenia: Tadeusz Wasung, Lwów, ul. Wałowa 3. w godzinach od 10—12. 4879

DOKTOR praw poszukuje posady kancypjenta. Zgłoszenia pod „Kancypjent“, Administracja. 4833

Ceny OGŁOSZEŃ: Za wiersz 1 szpaltowy milimetrowy w ogłoszeniach zwykłych 10 gr.; w nadesłanem 26 gr.; po kronice 30 gr.; w teksie (kronika, report., dział ekonomiczny) 35 gr. na pier-

wszej stronie 40 gr.; za jedno słowo w drobnych ogłoszeniach 6 gr., w rubryce: kupno-sprzedaż 8 gr., matrymonialne korespondencje prywatne 10 gr., dla poszukujących pracy 4 gr.; jedna cała

POSZUKUJE zaraz posady kancypjenta adwokackiego, rutynowany prawnik. Zgłoszenia proszę nadsyłać Teodor Czesnak w Hyrowej ostatnia p. Dukla. 4859-6

Kupno, sprzedaż, zamiana

SEKRETARZYK antyczny prawdziwy, najstarszy Biedermeyer, przepiękny okaz świeżo odnowiony okazynie do nabycia. Zgłoszenia Adm. „Gazety Porannej“ Podwale 3 od 10—11. 2737

KAMIENICA 2-piętrowa w dzielnicy Dworca oraz w Krakowie bez zawodowego pośrednictwa okazynie do sprzedania. Wiadomość: Kazimierzowska I. 29, portiernia. 4866-3

Różne

ZGUBIONO kartę demobilizacyjną na nazwisko Mozeša Beckera r. Marina ur. 1900 w Samborze unieważniam. 4880

KAPELUSZE i woale żałobne poleca Topolnicka, Kopernika 1. 4583-3

NA WYJAZD: Łóżka składane, materace, koldry, poduszki, koce i sienniki oraz przerabia koldry i materace K. Skibińska, Kopernika 4, naprzeciw Szkołowna. 4660-15

Koniczynę czerwoną nasienną kupuje na podstawie próbek Syndykat Rolniczy S. A.

Lwów, Pl. Marjański 10.
ZAKŁAD ZANDEROWSKI i ORTOPEDYCZNY

Dra K. WYRZYKOWSKIEGO, Lwów, Bato-ręgo 38, przeniesion na sezon letni od 1. czerwca b. r. do TRUSKAWCA. Wili „MARJA HELENA“.

Ceny wywoławania bardzo niskie.

DOBROWOLNA LICYTACJA

odbędzie się dnia 2. i 3-go czerwca b. r. od godz. 10. rano do 6-tej wiecz. przy ul. 3-go Maja 12, I. p., schody II. nad kawiarnią Renesance.

Sprzedawane będą:

Kompletna Wiedeńska Jadalnia, Sypialnia, Salon, Kasa ogniotrwała, Dywany perskie, Karamani, Srebro, Porcelana, Portjery, Firanki, Lampy kryształ., Urządzenie kuchenne t. j. Naczynia, Garderoba oraz dużo prze miotów dekorac.

Przedmioty do licytacji oglądać można w sobotę 31. b. m. od godz. 6—8 wiecz. i w niedzielę 1. czerwca od godz. 10. rano do 1-iej w południe.

ZARZĄD HALI AUKCYJNEJ
Lwów, Akademicka 3, I. p.

Ceny wywoławania bardzo niskie.

Czytacie
Szczytka!

Przeprowadzkę na lotnisko
uskutecznią tanio i starannie
Przedsiębiorstwo spedycyjne
Gabel & Sternberg
Lwów, ul. 3-go Maja 7, Tel. 677.

strona w ogłoszeniach za tekstem 238 zł. pol., 1 cała strona w części tekstowej 400 zł. pol., cała strona pod nagłówkiem 475 zł. pol. Ogłoszenia zamieszczone o 30% drożej. — Ogłoszenia za-

graniczne o 50% drożej. Za ogłoszenia w miejscu zastrzeżonym, ogłoszenie osobno stojące i bez numeru dolicza się 25%. Odpowiedzialności za terminowy druk ogłoszeń nie przyjmuje się.

Należność pocztową Prenumerata miesięczna 3 zł. 95 gr. (7,100.000 marek). — Z dostawą na miejscu lub przesyłką pocztową 4 zł. 17 gr. (7,500.000 marek). — Za granicą 5 zł. 55 gr. (10,000.000 marek)